

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Zorou Šmolkovou ve věci

žalobkyně: **M.K.**

zastoupená advokátem Mgr. Petrem Miketou
sídlem Jaklovecká 18, Slezská Ostrava, 710 00 Ostrava

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí České republiky**

sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 6. 2018, č. j. MPSV-2018/126699-923, o
dávce státní sociální podpory příspěvek na bydlení

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

Shodu s prvopisem potvrzuje

- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobkyně Mgr. Petru Miketovi, advokátovi sídlem Jaklovecká 18, Slezská Ostrava, 710 00 Ostrava, se přiznává odměna a náhrada hotových výdajů ve výši 4 719 Kč, která bude proplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou doručenou Krajskému soudu v Ostravě dne 25. 9. 2019 domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 6. 2018, č. j. MPSV-2018/126699-923 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce ČR – Krajské pobočky v Ostravě (dále jen „úřad práce“) ze dne 8. 3. 2018, č. j. 254178/18/OT, jímž nebyla žalobkyni přiznána dávka státní sociální podpory příspěvek na bydlení ode dne 1. 1. 2018. Napadené rozhodnutí odůvodnil žalovaný tím, že nájemní vztah žalobkyně k bytu č. X na adrese A. 1681/2 v O.-Z., na který žalobkyně dávku žádala, skončil dne 30. 11. 2016, jelikož usnesením rady Městského obvodu Ostrava-Jih ze dne 9. 2. 2017, č. j. 4184/100 nebyla nájemní smlouva žalobkyni prodloužena a žalobkyně od 1. 12. 2016 užívá tento byt bez právního důvodu, nejsou tak splněny podmínky pro přiznání příspěvku na bydlení, na který má – za splnění dalších podmínek – nárok vlastník nebo nájemce bytu, který je v bytě hlášen k trvalému pobytu.
2. Žalobkyně podala proti napadenému rozhodnutí včasnou žalobu, v níž namítala, že napadené rozhodnutí nerespektuje podmínky zákona „o doplatku na bydlení, příspěvek na bydlení a příspěvek na živobytí“. V žalobě uvedla, že řádně osvědčila trvání nájemního vztahu k předmětnému bytu č. X na ulici A. 1681/2 v O.-Z. a k tomuto tvrzení doložila potvrzení o trvání nájemního poměru ze dne 23. 11. 2016, v němž je uvedeno, že nájemní smlouva je uzavřená na dobu určitou na dvanáct měsíců, tedy do 30. 11. 2017. Následně namítla, že v době podání žádosti o příspěvek měla za to, že byt užívá po právu. Že tomu tak není, se dozvěděla až z rozsudku Krajského soudu v Ostravě č. j. 71 Co 71/2018 - 285 z 15. 5. 2018. Proto by jí měl být příspěvek přiznán.
3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
4. Krajský soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas ve lhůtě dvou měsíců po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí žalovaného žalobkyni, tedy v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že žalobkyně dne 17. 1. 2018 požádala o příspěvek na bydlení od 1. 1. 2018. V žádosti uvedla, že je nájemkyní bytu, na který uplatňuje nárok,

konkrétně bytu č. X na ulici A. 1681/2, O. – Z. K žádosti mj. přiložila nájemní smlouvu na uvedený byt, uzavřenou se Statutárním městem Ostrava, Městským obvodem Ostrava – Jih, ze dne 24. 11. 2014, kterou byl sjednán nájem na dobu určitou od 1. 12. 2014 do 30. 11. 2015, a listinu označenou jako „potvrzení o trvání nájemního poměru“, vystavenou dne 23. 11. 2016 týměž pronajímatelem „pro potřeby Úřadu práce, kontaktního pracoviště krajské pobočky v Ostravě“ a vztahující se k témuž bytu, potvrzující, že nájemní poměr k předmětnému bytu trvá do 30. 11. 2017. Dne 8. 3. 2018 úřad práce nepřiznal žalobkyni příspěvek na bydlení, protože nárok na tuto dávku jí zanikl ke dni 30. 11. 2016, kdy jí skončil nájem předmětného bytu, a výzvou ze 13. 2. 2017, kterou si fakticky převzala 4. 3. 2017, na základě fikce doručení však již 27. 2. 2017, byla z důvodu užívání bytu bez právního důvodu vyzvána k jeho vyklizení.

6. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání. V odvolacím řízení učinil žalovaný součástí spisu rozsudek Krajského soudu v Ostravě č. j. 71 Co 71/2018 – 285 z 15. 5. 2018, o odvolání žalobkyně proti rozsudku Okresního soudu v Ostravě ze dne 10. 10. 2017, č. j. 61 C 120/2017 – 213, ukládající žalobkyni povinnost vyklidit předmětný byt, kterým bylo prvostupňové rozhodnutí okresního soudu potvrzeno, s výjimkou lhůty k vyklizení, která byla změněna tak, že lhůta k vyklizení se stanoví v délce 1 měsíce od právní moci odvolacího rozsudku. Z rozsudku mj. vyplývá, že odvolací soud skutkový stav zjištěný okresním soudem doplnil o skutečnosti zjištěné z podkladů týkající se doručování výzvy k vyklizení bytu s tím, že takto doplněné dokazování odstranilo rozpor v údajích pošty ohledně data uložení předmětné zásilky - výzvy k vyklizení bytu na správný údaj 20. 2. 2017 a zároveň osvětlilo způsob doručování této zásilky, to je sjednáním odnášky. K tomu odvolací soud dodal, že odnáška znamená, že na základě písemné žádosti adresáta jsou ukládány poštovní zásilky nebo poukázané peněžní částky u dohodnuté provozovny, aniž by byl učiněn pokus o jejich dodání na adresu adresáta (ustanovení § 20 odst. 1 věta první vyhlášky č. 464/2012 Sb., v platném znění). Jestliže si tedy žalobkyně zřídila odnášku podle výše uvedeného ustanovení, pak skutečnost, že se s obsahem takto doručené zásilky uložené jí 20. 2. 2017 fakticky seznámila až v březnu 2017, nemá na správnost závěru o ukončení nájemního poměru k datu 30. 11. 2016 žádný vliv.
7. Následně žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím, kterým rozhodnutí úřadu práce potvrdil; z důvodu užívání předmětného bytu žalobkyní bez právního důvodu nejsou podle něj splněny podmínky pro vznik nároku na žádanou dávku příspěvek na bydlení podle ustanovení § 24 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře.
8. Ze shora uvedeného nemohl krajský soud v této projednávané věci učinit jiný závěr než ten, že žalobkyně od 1. 12. 2016 nebyla již nájemkyní předmětného bytu č. X na adrese A. 1681/2 v O.-Z. a že tento byt od uvedeného data užívala bez právního důvodu. Na této skutečnosti nic nemůže změnit žalobkyní namítané potvrzení o trvání nájemního poměru ze dne 23. 11. 2016, v němž bylo uvedeno, že nájemní smlouva byla uzavřena na dobu dvanácti měsíců do 30. 11. 2017; předně toto potvrzení bylo vydáno pro potřeby Úřadu práce ČR – kontaktní pracoviště Ostrava, oddělení státní sociální podpory, a na soukromoprávní vztah mezi žalobkyní a pronajímatelem podle původní nájemní smlouvy tak nemá vliv, nadto i podle tohoto potvrzení skončil nájemní poměr žalobkyně

k předmětnému bytu k 30. 11. 2017 a žalobkyně žádá o příspěvek až od 1. 1. 2018, tedy za dobu, ve které ani podle tohoto potvrzení neměla být nájemkyní předmětného bytu. Žalobkyně tak nebyla k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí nájemkyní tohoto bytu a nesplnila tak základní podmínku danou ustanovením § 24 odst. 1 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, dle kterého nárok na příspěvek na bydlení má vlastník nebo nájemce bytu, který je v bytě hlášen k trvalému pobytu, a splňuje další podmínky dané tímto zákonným ustanovením. To, zda žalobkyně předmětný byt fakticky užívala, na závěru o nesplnění podmínky pro vznik nároku na příspěvek na bydlení nic nemění, protože základní zákonnou podmínkou pro jeho přiznání je existence vlastnického nebo nájemního vztahu k bytu. Žalovaný proto napadeným rozhodnutím nepochybil, když odvolání žalobkyně jako nedůvodné zamítl a potvrdil rozhodnutí úřadu práce, kterým žalobkyni dávka státní sociální podpory příspěvek na bydlení nebyla přiznána.

9. Pro úplnost krajský soud dodává, že ke stejnému závěru dospěl i Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 5 Ads 286/2018 – 13 z 24. 9. 2019, který rozhodoval ve věci žalobkyně o stejné dávce za předchozí období.
10. Krajský soud nepřisvědčil ani názoru žalobkyně, že příspěvek by jí měl být přiznán, protože až do pravomocného rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě o jejím odvolání proti rozsudku ukládající ji předmětný byt vyklidit nevěděla, zda jí právo nájmu k předmětnému bytu svědčí nebo nikoliv. Subjektivní přesvědčení žalobkyně o svém právu nelze totiž v případě předmětné dávky zohlednit, neboť pro to není zákonný prostor; nadto, jak bylo uvedeno výše, po 30. 11. 2017, do kdy nejpozději měl nájem k bytu podle předloženého potvrzení trvat, neměla již žalobkyně žádný důvod se domnívat, že jí nájemní právo svědčí.
11. Krajský soud vzhledem k výše uvedenému v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.
12. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěch neměla a žalovanému toto právo nepřísluší ze zákona (ustanovení § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
13. Ustanovenému zástupci žalobkyně byla přiznána odměna za zastupování žalobkyně v rozsahu tří úkonů právní pomoci po 1 000 Kč a tří režijních paušálů po 300 Kč, s připočtením DPH ve výši 21%, celkem tedy 4 719 Kč v souladu s ustanovením § 7, § 9 odst. 2 a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava, 16. října 2019

JUDr. Zora Šmolková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje